

PRIČA O BAKI ADVENT

Aljoša Babić
Desanka Babić

Impresum:

Naslov dijela: Priča o Baki Advent

Autori: Aljoša Babić, Desanka Babić

Vlastita naklada: Aljoša Babić

Grafička priprema: Antonela Brenko

Lektura: Juraj Vrharc

Tisak: Grafo Žagar d.o.o., Rijeka

Naklada: 100 primjeraka

Mjesto i godina izdavanja: Rijeka, 2021.

CIP zapis je dostupan u računalnom katalogu Nacionalne i sveučilišne knjižnice u Zagrebu pod brojem 001090124
ISBN 978-953-49388-0-5

Aljoša Babić, Desanka Babić

PRIČA O BAKI ADVENT

Rijeka, 2021.
vlastita naklada

Bakica iz naše priče imala je puno djece i još više unučadi. Živjela je u staroj kućici s ogromnim vrtom u malom mjestu nedaleko metropole. Nekada je kuća bila puna njezinih najmilijih, a žamor, smijeh i radost su se mogli čuti od rana jutra pa sve do kasno u noć.

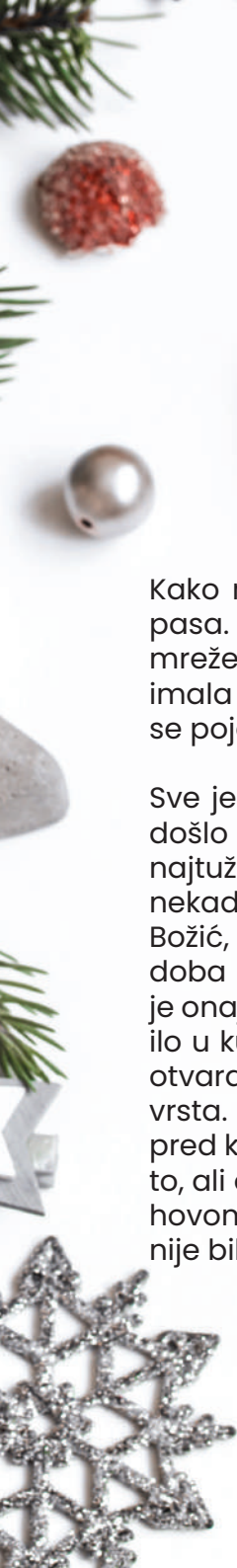

No, malo pomalo svi su se raselili, otišli za poslom, za obavezama i bakica je u kući ostala sama. Kupili su joj mobitel, iako nije znala što fali onom starom telefonu s okruglim brojčanikom. No, telefon, stari ili novi, rijetko je zvonio.

Kada im je pisala poduže poruke o tome kako ih voli i kako joj nedostaju, uglavnom su joj slali „like“, „thumb up“ ili srdašca. Baka nije navikla na takvu komunikaciju pa je bivala jako tužna. Znala je da imaju puno obaveza i da je vole, ali kako jednostavno za nju nemaju vremena.

Kako ne bi bila usamljena, udomila je puno mačaka i pasa. Životinje kao da su imale neke svoje društvene mreže kojima su javljali o plemenitoj starici koja nije imala srca odbiti promrzle i gladne četveronošce koji bi se pojavili na njenim vratima.

Sve je to za nju još nekako i bilo podnošljivo, dok ne bi došlo vrijeme Božića i Adventa. Božić je za nju postao najtužnije doba godine. No, nije uvijek bilo tako. U stvari, nekada je bilo sasvim suprotno. Dok su drugi ljudi voljeli Božić, ona ga je naprosto obožavala. Toliko je voljela to doba godine da to jednostavno nije mogla kriti. Voljela je onaj odlazak po božićno drvce, miris koje bi ono unosilo u kuću, darove ispod njega te vrisku i ciku djece dok otvaraju poklone. Obožavala je peći kolače i slastice svih vrsta. Ali najviše, uveseljavalo ju je kićenje prostora ispred kuće. Neki bi možda rekli da je to bilo previše kičasto, ali ona je toliko uživala u tom blještavilu lampica, njihovom paljenju i gašenju, da ju za bilo kakve komentare nije bilo briga.

Sve je to isto ona činila i sada. S jednakim žarom u srcu, jer se stalno nadala da će se pojaviti njezini najmiliji. Dolazili su oni tu i tamo. Onako na brzinu, vidjeli je li ona u redu i produžili dalje. Društvo prilikom kićenja činili su joj psi i mačke, koji bi se zapetljali u kolute lampica koje je ona razvlačila pa ih je stalno jurila po dvorištu.

U svojoj tuzi i samoći, baka je od susjeda čula kako neki od njih idu na Adventski sajam koji je, eto tek započeo. Ona je znala za onaj Advent u Beču, ali nije znala da tako nešto postoji i u njenom gradu. Toplo se obukla, nahranila svoje ljubimce i krenula da vidi taj Adventski sajam. Kada se iskrcala iz autobusa, nije trebala puno razmišljati kojim putem treba ići jer je bilo dovoljno slijediti grupice ljudi koje su očito išle kuda i ona. Zapanjilo ju je koliko tu svijeta ima i stala sa strane kako ju ne bi odvušla bujica posjetitelja koja je kružila po sajmu. Naručila je čaj i dok joj je topla šalica grijala ruke, pažljivo je promatrala ljude oko sebe. Najveća je gužva bila oko štandova s kobasicama, kuhanim vinom i božićnim kolačima. No, vidjela je i još nešto. Možda mnogima koji nisu imali tako veliku dušu kao naša bakica, to ne bi zapelo za oko, ali njoj to nije moglo promaći. Naime, puno je roditelja odvlačilo djecu od štanda s kolačima jer im očito kupovinu božićnih slastica nisu mogli priuštiti. Bakici se od tih scena slamalo srce i sjetila se svih onih delicija koje kod nje nije imao tko pojesti. Popila je čaj i žurno krenula na autobus kako bi se vratila kući. Znala je što će učiniti.

Vratila se sljedeće večeri na sajam, ali ovoga puta nije došla praznih ruku. Donijela je crvenu košaru punu kolača i slastica. Radovala se što će usrećiti mališane željne slatkiša. Otvorena srca krenula je prema majci koja je uvjerala svoje dijete kako i kod kuće ima kolača i ponudila ih keksima koje je spremala s toliko ljubavi. Dijete je krenulo uzeti slasticu, ali ga je majka žustro odvušla prema sebi.

Održala mu je bukvicu o tome kako ga je naučila da ništa ne uzima od nepoznatih ljudi, a baki je rekla da gleda svoja posla i da se ostavi tuđe djece. Šokirana starica je vidjela kako i drugi roditelji odmiču djecu od nje pa je pohitala da se makne s adventskog sajma.

Bila je jako razočarana, no znala je da neće odustati. Bila je uvijek u svemu uporna u životu. Na pamet joj je pao Djeda Mraz. Shvatila je da bi možda i od njega djeca zazirala kada ne bi imao crvenu kapu i bijelu bradu već bio samo obični starac.

Skinula je staru šivaću mašinu s tavana koju nije već godinama koristila te prionula na posao. Našla je zelenu pelerinu koju dugo nije nosila, te je malo prekrojila, obojila čizmice u crveno, a najviše je vremena provela u šivanju pokrivala za glavu. Nije znala kako bi to nazvala, ali joj se sviđalo. Bila je to kapa u obliku jelke, te joj se na vrhu nalazio ukras sličan onome koji se stavlja na vrh bora. Tu i tamo je dodala neku manju kuglicu i obmotala oko svega raznobojne resice kojima se inače omata novogodišnje drvce. S okruglim naočalama na nosu i u ovoj opremi, malo tko ju je zapravo mogao i prepoznati. Napekla je još kolača i kada je sljedeću večer u svom novom kostimu ušla u autobus, šofer ju je čudno gledao, ali joj se veselo osmjehnuo. S nevjericom su je gledali i ljudi na sajmu jer im nije bilo jasno što predstavlja starica s tom čudnim šešišom na glavi i ne baš najmodernijom odjećom. Stala je na sredinu trga na kojem je bio smješten Adventski sajam i niti sama nije znala što učiniti. I kako to nekada biva, sve se posloži samo od sebe.

Dok je baka razmišljala što učiniti, pritrčala joj je s osmjehom na licu djevojčica i uhvatila je za ruku. Viknula je na mamu neka požuri i neka je slika s ovom čudnom

ženom. Prije no što je otrčala da vidi kako je ispala slika, uzela je kolač koji joj je baka dala i pristojno se zahvalila. Ubrzo se baka našla okružena drugom djecom koja su se htjela slikati sa živopisno obučenom bakom. Djeca, a niti roditelji više se je nisu bojali. U stara vremena se znalo reći kako odijelo ne čini čovjeka, no i to se sada očito promijenilo. Baka se tako našla u središtu pažnje i imala je nekakav osjećaj da je djeci više stalo do slikanja no do njenih kolača. No, niti jedno dijete nije otišlo bez slastice, jer djeca su uvijek ipak djeca pa je ubrzo podijelila sve kolače.

Sutradan se vratila. Gužva oko nje je sada bila još veća. Njezine slike su se sve više dijelile po društvenim mrežama i hashtag #bakaadvent je postojao sve popularniji. Tko je prvi smislio ovo ime, ne zna se, ali ubrzo su svi govornici o Baki Advent.

No, osim djece željne slikanja, Baka Advent je privukla pažnju i drugih ljudi. Ubrzo su joj prišli redari koji su je upozorili da mora napustiti sajam te da ne može ovdje dijeliti svoje kolače jer nema dozvolu gradonačelnika i turističke zajednice koja je organizirala manifestaciju. No, kada su ljudi vidjeli da Baku Advent žele potjerati, žučno su se tome usprotivili i bakicu su ostavili na miru. Ubrzo je o svemu obaviješten i gradonačelnik. Malo je dvojio o tome što učiniti, ali kad je vidio koliko je Baka Advent popularna na Facebooku i Instagramu, brzo je shvatio da bi na njenoj popularnosti mogao i on profitirati, jer pravi gradonačelnik je uvijek u kampanji, a ne samo pred izbore. Osim toga, sve više ljudi je stizalo u njihov mali grad, kako iz metropole pa tako i iz udaljenijih mjesta, jer kod njih nije bilo nečeg takvog kao što je bila Baka Advent. Stoga je ubrzo gradonačelnik iskoristio priliku da pozove medije i slika se kraj Bake Advent.

Vijest o Baki Advent ubrzo se mogla naći na web portalima, televizijskim postajama i radio emisijama.

Popularnost Bake Advent je rasla meteorskom brzinom i sve više ljudi je dolazilo biti u njenoj blizini. No, njena radost ipak nije bila potpuna jer kraj nje ipak nisu bila njena djeca, a najviše su joj nedostajali unuci. Jako ih je voljela i htjela je da i oni budu ovdje pokraj nje.

Nije trebalo puno da se i ta želja Bake Advent ispuni. Baš kao što su svi pohrlili vidjeti čudnovatu baku, isto su učinili i njena djeca s unucima. Jako su se iznenadili kad su shvatili da je Baka Advent njihova bakica. Jako se obradovala kada ih je vidjela, no te večeri, zbog gužve oko Bake Advent, nisu s njom mogli na miru razgovarati.

Stoga ju je već sljedećeg dana posjetila poveća obiteljska delegacije te joj objasnili kako unatoč svoj toj gunguli oko nje, ipak nije u redu da svaku večer provodi na tom adventskom sajmu te da bi bilo u redu da vrijeme adventa ipak provede u krugu obitelji. Bilo joj je drago

što je se obitelj ipak poželjela, no tvrdoglavo je odbijala da igdje krene bez svojih ljubimaca. Kako je Baka Advent ipak sada bila medijska zvijezda i njezine pregovaračke pozicije su sada bile jače, s njom su na put krenule i mačke i psi. U punom sastavu.

No, sada su bili tužni svi oni s Adventskog sajma koji su se navikli na simpatičnu staricu koja je dijelila božićne kolače. Svi su se pitali gdje je Baka Advent. Nedostajala im je jer im je uz obilje svega drugog, ipak nedostajao njezin simpatičan lik, a i posjetitelji Adventa su se pitali gdje je Baka Advent.

Kako se u današnjem svijetu ipak može pronaći svako-
ga, tako su i ljudi ubrzo došli do adrese mjesta na kojem
je živjela Baka Advent. Organizirali su se preko druš-
tenih mreža i krenuli je pronaći. Na čelu skupine je bio i
gradonačelnik. Pobjao se da će nestanak Bake Advent
povezati s njim, s nekom eventualnom zabranom njenog
rada i da će zbog toga izgubiti sljedeće izbore. Stigli su
pred kuću Bake Advent, kucali su na vrata kapije, ali im
nitko nije otvarao. Buka je privukla susjede koji su im rekli
da je otišla provesti božićne blagdane kod jednog od si-
nova. Imali su njegovu adresu koju im je Baka Advent za
svaki slučaj ostavila, pa se svita na čelu s gradonačel-
nikom uputila na to mjesto. No, prije toga, s čudom su
gledali ljepotu dvorišta Bake Advent koje je bilo okićeno
s toliko ljubavi i pažnje da su svi ostali bez riječi.

Dok su Baka Advent i njezini najmiliji uživali u ukusnoj
Božićnoj večeri, pred vratima su se začuli glasovi i žamor
te je nakon toga uslijedilo energično kucanje na vrata.
Svi su se za stolom pitali tko bi to sada mogao biti. Dok
su se oni čudili, najmlađi unuk je otrčao otvoriti vrata.
Skoro zaplakan se vratio u blagovaonu te rekao tati da
se pred vratima nalazi nekakva gomila ljudi koja hoće
razgovarati s njihovom bakom.

Kako danas nitko baš ne voli kad mu se na vratima po-
jave nepoznati ljudi jer su se svi bojali ovrha, deložaci-
ja i utjerivača dugova, sa zebnjom su provirili na vrata
i to baš svi. Čak i psi i mačke Bake Advent. Nemalo ih je
iznenadilo kad su na čelu te svjetine ugledali, ni manje ni
više, nego gradonačelnika njihova gradića. Gotovo ih je
prenerazilo kad su shvatili razlog njihova dolaska.

Bili su ponosni na svoju Baku Advent i željeli su je natrag na Adventski sajam. Gradonačelnik je održao pravi, mali politički govor u kojem je istaknuo važnost Bake Advent za njihov grad, a i za širu zajednicu. U tome su ga prekidali drugi ljudi koji su stigli u njegovoj pratnji te pozivali bakicu da se vrati na njihov Advent.

Baka je radosno prihvatila i bilo joj je neizmjereno drago. Njezini ukućani su se morali složiti jer je gradonačelnik lijepo objasnio od kakve je važnosti angažman Bake Advent za njihovo malo mjesto.

Kako bi ovaj čin imao i svečanu notu gradonačelnik joj je dao lentu i rekao je kako će od sljedeće godine Baka Advent upravljati adventskim sajmom, a ne tamo neke turističke zajednice i gospodarske komore. Obećao je kako će grad ispeći kolače koje će dijeliti Baka Advent kako bi radost adventa mogla osjetiti i ona djeca čiji roditelji to nisu mogli priuštiti.

Sreći Bake Advent sada nije bilo kraja. Gotovo svaku večer na Adventskom sajmu s njom su bili i njeni najmiliji. Bile su tu i mačke i psi i svi su uživali u Adventskom ugodaju. Bakici se sviđala gradonačelnikova lenta, malo ju je prekrojila pa je na njoj sada pisalo „BAKA ADVENT“. Negdje na samom rubu očiju, koje nikada ne stare, Baki Advent pojavile su se suze. No njihov izvor više nije bila tuga, već neizmjerena sreća što će svake godine moći uveseliti puno djece i unijeti radost u njihova mala srca.

Draga djeco, volite i vi vaše bake i djedove i posjećujte ih čitave godine. Razveselite vi njih, jer i oni jedva čekaju da obraduju vas. A kada dođe Božić, radujte se i veselite s njima, kako u vašim kućama tako i na Adventima.

A tamo, tamo možda i vi susretnete Baku Advent iz naše priče.

-KRAJ-

Knjigu možete naručiti:

Tel: 095 367 33 72

www.bakaadvent.com

2021 Copyright © Aljoša Babić i Desanka Babić

Sadržaj ove pripovjetke i glavni lik su autorsko djelo i kao takvi su zaštićeni sukladno Zakonu o autorskim pravima i srodnim pravima u Republici Hrvatskoj

ISBN 978-953-49388-0-5

9 789534 938805